

hvar for at bevare Valgretten ved Kunstakademiet; jeg har allerede tilladt mig at yttre mig derom og skal til hvad jeg tidligere har anført kun sige, at det forekommer mig at være en uheldig Signelse, naar det ærede Medlem sammenligner disse Valg med Valget af Raadmand og Borgermester i Communen; det forekommer mig, at disse to Ting aldeles ikke kunne sammenlignes. Naar det ærede Medlem har omtalt det som en Anke mod Kunstakademiet, at det nu kun tæller 250 Elever, medens det tidligere talte 630, saa maa jeg, næst at bemærke, hvad ogsaa allerede er erindret af det ærede Medlem selv i hans Foredrag, at den største Deel af denne Different er fremkommen derved, at Elementairclasserne gik fra Akademiet til det. technische Institut, og fra, at den forbedrende Undervisning, der hidtil alene gaves paa Akademiet, nu af forskjellige Grunde gives der i en ringere Udstrækning, fordi den ogsaa gives andre Steder, henlede det ærede Medlems Dymærksomhed paa, hvad hans Forslag aldeles ikke tager Hensyn til, at naar disse forbedrende Classer gik bort fra Akademiet, saa vilde det ikke gjøre nogen væsentlig Forandring med Hensyn til det Tilskud, som han ønsker Akademiet skal have; idetmindste vilde det kun være en ubetydelig Forandring, og han vilde da kunne reise en meget større Anke mod Akademiets Skole, saaledes som den da vil komme til at see ud, thi han vilde da efter sit eget Forslag faae en Skole, der talte et ganske ringe Antal Elever og dog omtrent kostede det Samme. Deraf vil det ærede Medlem see, at man ikke kan bedømme Akademiets Skoler efter deres Elevantal, men maa sætte det i Forbindelse med forskjellige andre Forhold.

Feddersen: Naar der er blevet fremsat endeel Bemærkninger, som gik ud paa at anbefale, at Udnævnelsesretten uden videre skulde gaae over til Ministeriet, saa maa den ærede Ordfører, der har fremsat disse Bemærkninger,

dog ikke tabe af Sigte, at hvad de skjønne Kunstners Udøvelse angaaer, er der en vis Frihed nødvendig, naar ikke hele den Sag skal blive grundig forberedt. Det maa dog vel ogsaa paatrænge sig ham selv, at denne Frihed nu snart har bestaaet et Aarhundrede eller maaffee endog længere og altsaa hidrører fra en Tid, hvor man i mange Henseender var længere tilbage endnu; nu, i 1861, at gjøre et saadant Tilbagekridt vilde være meget saarende for Offentligheden, og navnlig vilde for denne specielle Retning, hvor jeg tør paastaae, at der er en afgjort Nødvendighed for, at der er en vis Frihed tilstede, en saadan absolutistisk Form have noget meget Strøgende og Tillintetgjørende. Den ærede Ordfører har vistnok ganske Ret i, at de tre nye Docenter ikke omtales i selve Udkastet, men det kan jo dog ikke oversees, at der i Anmærkningerne paa den sidste Side ganske simpelt staaer anført, at de Udgifter, som der i § 3 søges Sanction for, netop ere beredede paa tre nye Docenter; naar man altsaa vil arbejde hen paa at erhverve Thingets Bevilling til, at et saa stort Pengebeløb skal anvendes, maa man jo gaae tilbage til Anmærkningerne for at see, hvad det er for Poster, der skulle construere dette Beløb af 7,550 Rd., og saa forekommer det mig at være aldeles berettiget fra min Side, at jeg gjør de enkelte Punkter, som have været omhandlede i Anmærkningerne, til Gjenstand for min Overveelse. Jeg troer saaledes, at de Erindringer, der i saa Henseende ere fremsatte fra den ærede Ordførers Side, ikke ere berettigede. Det er tillige anført af den ærede Ordfører, at det maa erindres, at de Professorer, som nu beklæde Pladserne ved Akademiet, ikke ere istand til at udføre de Forretninger, hvorom der er Tale; jeg maa nu yttre en modsat Anskuelse i denne Henseende, og jeg støtter den derved, at i Reglementet af 1859 nævnes f. Ex. udtrykkelig, som jeg før tillod mig at anføre, at en Professor overtager Decorationsfaget.